

Að stundu liðinni kom flokkurinn í land með háreysti mikilli þeir staðnæmdust við húsið prestsins. Rauðhærður maður holdugur mjög benti glannalega upp í gluggann og mælti ekki all-lágt: „Hérna býr hann náttuglan gamla“.

Prestur heyrði vel orð hans, og varð reiður mjög, en sat samt kyrr í stólnum. Fæiti maðurinn hélt áfram: „Hann skýst æfinlega inn þegar hann sér til mín. Hann er ekki að ófyrirsynju ugla“.

Félagar hans hlógu dátt að fyndni hans, Hár maður dökkur á brún og brá, sem ekki var eins galsafullur og hinir sagði: „Þið eruð þó gamlir vinir og skólabræður?“

„Ja, vinir. Það þori eg nú ekki að segja. En skólabræður vorum við í 3 ár. Lásam saman undir próf. Hann hefir alla æfi sína verið sílesandi.“

„En þér hafið ekki verið það, herra vitavörður.“

„Guð komi til! Nei, eg smeygði mér undan því, og svo smeygði eg mér í burtu í siglingar. Hann vill nú ekki sjá mig, Fariseinn. Eg er nú gramur yfir því“.

„Það er nú varla sæmandi presti að vera með yður, herra vitavörður“, sagði hinn.

„Og fjandinn líka! Fyrir prest sem rekinn er frá embatti, ætti það að vera fullgott. Að minsta kosti aðhyllist dóttir hans aðstoðarmanninn minn, sem er þó engu minni syndaselur en eg“.

Að þeim orðum töludum, kipti hann í klukkuna á hvítu girðingunni umhverfis húsið. Presturinn kom þegar í stað til dyra. Þeir lyftu höttum í kveðjuskyni.

Niðurl. í næsta blaði.

HEIMIR kemur út 12 sinnum á ári, 24 bls. í hvert sinn, og kostar einn dollar úrgangurinn.— Afgreiðslustofa og skrifstofa blaðsins verður framvegis í nýju Heimisbyggingunni austan við Unitarakyrkjuna, á suðausturhorninu á Sherbrooke og Sargent strætum, (582 Sargent Ave.) Winnipeg Man. —

Ritstjóri sra Rögnvaldur Pétursson, Winnipeg.

Prentari: Gísli Jónsson, Winnipeg Man.